

Kasia

Kasia Gonera.

Elegancja. Umiar. Empatia i życzliwość.

Miało się wrażenie, że jest osobą nieśmiałą. Ale wrażenie to pryskało, gdy zaczynała bronić zasad i wartości, w które wierzyła i którym była wierna przez całe swoje życie. Nieważna była pozycja oponenta ani też to, czy zasady, będące przedmiotem sporu, były akurat „na topie”. Kasia wiedziała, że ram godnego zachowania nie można przekraczać, a rolą sędziego jest „wymierzanie sprawiedliwości” w taki sposób, by każda ze stron miała zagwarantowaną ochronę przynależnych jej praw.

Kiedy Jej kandydatura na urząd Sędziego Sądu Najwyższego była przedmiotem obrad Krajowej Rady Sądownictwa, sędziowie Sądu Najwyższego, członkowie Rady, mający z Kasią kontakty zawodowe, chwalili Jej profesjonalizm, niezwykłą pracowitość i staranność. Mówili, że ma talent i dar, który nie każdemu sędziemu jest tak po prostu dany, chociaż nam wszystkim jest niezwykle potrzebny. Chodziło o umiejętność natychmiastowego odnajdywania i określania w każdej sprawie istoty problemu prawnego oraz znajdowania najlepszej drogi jego rozwiązania. Dowodem tej umiejętności był imponujący dorobek orzecznicy, stabilność wydawanych rozstrzygnięć i merytoryczny poziom uzasadnień.

Była sędzią Sądu Najwyższego ponad 20 lat. Nie ograniczała się jednak wyłącznie do działań związanych ze sprawowaniem tego urzędu. Przez dwie kadencje była członkiem Krajowej Rady Sądownictwa i z ramienia Rady została wybrana do Rady Wykonawczej Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa. Była też członkiem zarządu Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa UE w latach 2011-2014.

Bardzo czynnie działała w stowarzyszeniach sędziowskich. Była z nami, kiedy powstawało Stowarzyszenie Sędziów Themis i jest jedną z członkiń założycielek. Napisała piękną deklarację programową i zawsze wspierała nas merytorycznie.

Kasiu!

Dziękujemy za lata kiedy byłeś z nami. Dziękujemy za pełną uroku obecność i za to, że mogliśmy razem z Tobą próbować zmieniać świat na lepsze i walczyć o to, by sprawowanie urzędu sędziego było służbą, zaszczytem i troską o wspólne dobro. Będzie nam Ciebie nieustannie brakować. Pozostanie z nami Twój uśmiech i wspomnienia wspólnych przedsięwzięć.

Cześć Twojej pamięci.